अष्टाविंशतिमेयुगेभगवानवतरिष्यतीतिवृद्धगर्गवाक्यमनुस्मरन्नित्यर्थः ॥ ४६ ॥ त्वद्भक्तिरेवकेवलंदुर्लभा कामास्तुतुच्छानवरणयोग्याइत्याशये नाभक्तानांसंसारमष्टभिःप्रपंचयन्स्तौति विमोहितइति हेईशयोषित्पुरुषश्चेतिद्विविधोऽप्ययंजनःत्वदीययामाययाविमोहितोऽतोनर्थदृक् अनर्थे संसारेदृक्दृष्टिर्यस्यासौ यद्वाअर्थपरमार्थस्वरूपंत्वांनपश्यतीतितथा अतस्त्वांनभजतिकिंतुपरस्परंवंचितःसन् सुखेच्छयादुःखानामेवप्रभवोयेषुते षुगृहेष्वेवसज्जतइति ॥ ४७ ॥ किंच कामसुखंसूकरादिष्वपिसंभवति भगवद्भजनंतुनमानुषजन्मव्यतिरेकेणेतिमानुषत्वंप्राप्यत्वामभजन्नतिमूढ इत्याहलब्ध्वेति अत्रकर्मभूमौदुर्लभमुद्यमकोटिभिरपिदुःप्रापम् अव्यंगमविकलांगम् किंचअसतिविषयसुखेमतिर्यस्यसःगृहमेवांधकूपस्तस्मि न्निपतितःयथापशुस्तृणलुब्धोअंधकूपेपततीति ॥ ४८ ॥ नकेवलमस्यजनस्येयंगतिःकिंतुममापितथैवेत्याह ममैषइति मर्त्येशरीरेआत्मबुद्धिर्य

श्रीशुकउवाच इत्युक्तस्तंप्रणम्याहमुचुकुंदोमुदान्वितः ॥ ज्ञात्वानारायणंदेवंगर्गवाक्यमनुस्मरन् ॥४६॥ मुचुकुंदउवाच विमोहितोऽयंजनईशमाययात्वदीययात्वांनभजत्यनर्थदृक् ॥ सुखायदुः खप्रभवेषुसज्जतेगृहेषुयोषित्पुरुषश्चवंचितः॥ ४७॥ लब्ध्वाजनोदुर्लभमत्रमानुषंकथंचिदव्यंगमयत्नतो ऽनघ॥ पादारविंदंनभजत्यसन्मतिर्गृहांधकूपेपतितोयथापशुः ॥ ४८ ॥ ममैषकालोऽजितनिष्फलोगतो राज्यश्रियोन्नद्धमदस्यभूपतेः ॥ मर्त्यात्मबुद्धेःसुतदारकोशभूष्वासज्जमानस्यदुरंतचिंतया॥ ४९ ॥ कले वरेऽस्मिन्घटकुड्यसंनिभेनिरूढमानोनरदेवइत्यहम्॥ वृतोरथेभाश्वपदात्यनीकपैर्गांपर्यटंस्त्वाऽगणयन् सुदुर्मदः॥ ५० ॥ प्रमत्तमुच्चैरितिकृत्यचिंतयाप्रवृद्धलोभंविषयेषुलालसम् ॥ त्वमप्रमत्तःसहसाभिपद्यसे क्षुल्लेलिहानोऽहिरिवाखुमंतकः॥ ५१॥

स्यतस्यमम अतएवसुतादिषुआसज्जमानस्य ॥ ४९॥ उन्नद्धमदत्वंप्रपंचयतिकलेवरइति घट कुड्यादिसदृशेदृश्येअनात्मनियतएवंसुदुर्मदोऽभवमतोममैषकालोनिष्फलोगतइति॥ ५०॥ त्वामगणयंतंत्वमाक्रमसीत्याह प्रमत्तमिति प्रमत्तमनवहि तंत्वामंतकमविगणय्यदेहादिष्वासक्तमितियावत् कुतःप्रमत्तम् इतिकृत्यचिंतयाएवमेवंकरणीयमितिमनोरथपरंपरया मनोरथेभग्नेऽपिविषयेषुला लसमुत्सुकम् प्राप्तेऽपिपुनःप्रवृद्धोलोभस्तृष्णायस्यतं अंतकस्त्वमभिपद्यसेअभिभवसीत्यर्थः क्षुधासृक्किणींलेलिहानोऽहिराखुंमूषकमिवेति॥ ५१ ॥